GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVII.

SE PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 155. — Lunĭ, Marțĭ 28 Augustŭ (9 Septembre) — 1884.

Brașovŭ în 27 Augustŭ (8 Sept.)

Am intratŭ cu ajutorulŭ lui Dumnedeu érăși în *„situațiunea sferei de acțiune“* a celorŭ trei împĕrațĭ.

Oficioșii ne anunță, că acéstă situațiune este adĭ fórte satisfăcĕtóre și că nimicŭ nu mai stă în cale unei strînse înțelegerĭ între cele trei monarchii. Ei ne mai spunŭ, că întâlnirea împĕrațilorŭ Franciscŭ Iosifŭ și Alexandru III este lucru hotărîtŭ și, ceea ce e și mai caracteristicŭ, ne asigură că ea *nu va creá o nouă situațiune* între cele trei state, deórece relațiunile dintre guvernele din Petersburgŭ, Berlinŭ și Viena sunt și astădĭ fórte escelente. Intrevederea are numai scopulŭ, ca sĕ manifeste esistența acestorŭ bune relațiunĭ înaintea publicului celui mare europénŭ, care nu se mai încrede în asigurările diplomațilorŭ,

In specialŭ întâlnirea între Țarulŭ și împĕratulŭ Franciscŭ Iosifŭ erá de lipsă, ḍicŭ oficioșii, din causă că neînțelegerile, ce esistau între cele douĕ state până mai deunădĭ,, au lăsatŭ înderĕtulŭ lorŭ și după împăcarea din urmă óre-care simțŭ de împotrivire față cu cerința de a se delaturá orĭ ce cértă și de a merge mână în mână. Oficioșii sperézá, că acestŭ simțŭ de împotrivire va fi înlăturatŭ prin vocea monarchilorŭ.

Enunțiarea acésta oficiósă este dovada cea mai eclatantă, că în casulŭ de față nu se tratézá de o alianță sinceră și durabilă, ci numai de unŭ actŭ de oportunitate în vederea vr'unei acțiunĭ viitóre séu a împedecărĭi acesteia, avêndŭ fie-care dintre puterĭ cugetele sale reservate. Cu alte cuvinte ni-se anunță alianța celorŭ trei împĕrății în nouă ediținne, puținŭ corésă și amplificată prin apropierea de ea și a altorŭ state mai marĭ și mai micĭ.

Este fórte naturalŭ, décă opiniunea publică face conclusiunĭ dela alianța trecută la alianța viitóre și décă se aștéptă la nisce resultate nu multŭ diferite de acelea ce au fostŭ pregătite înainte cu vre-o 9 anĭ de conferența celorŭ trei cancelarĭ din Reichstadt.

Ocupațiunea Bosniei și a Herțegovinei și tótă schimbarea politicei orientale a Austriei este o urmare a legăturei de atuncĭ a celorŭ trei împĕrațĭ. Dér ce e mai importantŭ și asupra politicei interióre, ea a avutŭ o influență mare. Inaugurarea politicei de împăcare slavofile în Austria nu este óre și ea o urmare a direcțiunei schimbate prin alianța celorŭ trei împĕrațĭ?

S'a susținutŭ de cătră politicii îngâmfațĭ dela Pesta, că guvernulŭ ungurescŭ cu d-lŭ Tisza esercitéză o influentă preponderantă asupra politicei esterióre a monarchiei. Póte fi și așa ceva, — dér numai în teoriă. In realitate d-lŭ Tisza este chiămatŭ la Ișl înaintea suveranului sĕu și a împĕratului Germaniei și acolo i se spune, că lucrurĭ marĭ se pregătescŭ și că Escelența unguréscă trebue sĕ se pórte cu multă supunere, décă voiesce a mai remâné ministru. D-lŭ Tisza vine, aude, se închină și istoria își face cursulŭ ei mai departe neîmpedecată.

Noua apropiere dintre monarchia nóstră și Rusia nu este o isbêndă a politicei ungurecĭ, ci unŭ triumfŭ alŭ politicei austriace slavofile. Acésta se vede și din impresiunea ce au făcut'o asupra ḍiarelorŭ ungurescĭ confirmarea scirei despre apropiata întrevedere a monarchului nostru cu Țarulŭ Alesandru alŭ III-lea.

„Credețĭ óre că amŭ și uitatŭ ce ni-a adusŭ alianța celorŭ trei împĕrății și credețĭ în adevĕrŭ că amŭ uitatŭ totŭ și n'amŭ învĕțatŭ nimicŭ?“ — întrébă mâhnitŭ „Pester Loyd.“ „Ceea ce a însemnatŭ alianța celorŭ trei împĕrațĭ — adauge numitulŭ ḍiarŭ — ne arată o singură privire aruncatŭ asupra creațiunilorŭ în Orientŭ; acésta ni-o arată slavisarea Balcanilorŭ; ni-o arată propaganda rusésca, care cu tótă apropiarea amicabilă continuă lucrarea ei de subminare contra nóstră; ni-o arată legătura dintre întréga revoluțiune internațională în Europa; ni-o arată tóte productele și faptele din anii trecuțĭ, carĭ a trebuitŭ sĕ le primimŭ fără de voia nóstră.....“

Multe grave și neplăcute lucrurĭ s'au petrecutŭ fără învoirea marilorŭ politicĭ dela Pesta și câte nu se vorŭ petrece încă în viitorŭ?

Nu-i mirare, că în fața unei perspective atâtŭ de puținŭ promițĕtóre fețele politicilorŭ ungurĭ se posomorescŭ. Ei nu potŭ sperá nicĭ unŭ bine dela noua amicițiă austro-rusésca, n'au nicĭ cea mai mică încredere în durabilitatea lorŭ, și se temŭ de nouĕ amăgirĭ și póte că politicii ungurĭ au de astădată o presimțire adevĕrată.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.«)

Viena, 7 Septemvre. — M. Sa Impĕratulŭ și prințulŭ de corónă Rudolf au sositŭ în capitală pentru câteva ḍile.

Viena, 7 Septemvre. — „Coresp. polit.“ confirmă scirea despre viitórea intêlnire a celorŭ trei împĕrațĭ. Loculŭ întrevederei încă nu este cunoscutŭ.

CRONICA ḌILEI.

Ambasadorulŭ austro-ungarŭ din Berlinŭ, Szechenyi se va retrage din postulŭ sĕu, supĕratŭ fiindŭ că n'a fostŭ chematŭ sĕ ia parte la sfaturile din Varzinŭ dintre Bismarck și Kálnoky.

*

Unŭ clubŭ alŭ cetățenilorŭ din Praga a așternutŭ unŭ memorandŭ consiliului orașului, prin care cerŭ sĕ se găsescă vr'o modalitate, sĕ se împiedece intrarea copiilorŭ cehĭ în scólele germane — legea lui Kvizala. — Consiliulŭ nu a pututŭ aduce nicĭ o hotărîre decidĕtóre, de vreme ce legea acésta nu a trecutŭ încă prin dietă. Se bagă însĕ de sémă, că cetățenii cechĭ se unescŭ în mare mĕsură și bucurosŭ cu acéstă lege separatistă.

*

Dieta Bocovinei a primitŭ proiectulŭ referitorŭ la construirea unui spitalŭ publicŭ generalŭ alŭ țĕrii cu nnŭ despărțămentŭ și pentru alienațĭ; a primitŭ statutele pentru acestŭ institutŭ și aprobà și proiectulŭ pentru părăsirea actualului spitalŭ generalŭ din Cernăuțŭ. Rectorulŭ și profesorutŭ Repta propuse o resoluțiune, prin care sĕ se róge guvernulŭ, sĕ completeze universitatea Francíscŭ-Iosefiană prin înființarea unei facultățĭ de medicină. Resolnțiunea a fostŭ primită cu unanimitate.

*

In Croația se pregătescŭ alegerile cu multŭ zelŭ de partide. Starcevicĭ, se ḍice, că nu e primitŭ cu căldura, la care se asceptá elŭ din partea alegĕtorilorŭ.

*

Regele Sêrbiei sosindŭ la Pesta a primitŭ dela Carolŭ Regele României, după ce acesta ajunse pe teritorulŭ românŭ o depeșă, în care îi mulțămesce încă odată de cordiala și strălucita primire, ce avù în Sĕrbia. La acésta rĕspunse din Pesta regele Milanŭ: »Maiestății Sale Regelui României! Depeșa amabilă a M. Vóstre m'a ajunsŭ în călĕtoria mea spre Pesta. Mĕ folosescŭ de ocasiunea a Vĕ asigurá, că órele, ce ațĭ petrecutŭ în Sĕrbia, vorŭ rĕmâné o suvenire plăcută și neuitată pentru Mine, familia Mea și țéra întrégă. Ne vomŭ aduce aminte cu fală, că Ni s'a datŭ ocasiune, de-a puté primì în Belgradŭ pe Regele gloriosŭ și vitézŭ alŭ României. Cu simțĕminte frățescĭ cătră M. Vóstră. — MILAN.“

*

»Românulŭ« ḍice: Guvernulŭ Statelorŭ Unite a suprimatŭ, pentru causă de economiă, mai multe consulate și legațiunĭ din afară. Intre cele suprimate este și representațiunea Republicei în România.

*

»Rĕsboiulŭ« spune, că corpurile legiuitóre vorŭ fi convocate, cum se ḍice, în luna lui Octomvrie, în sesiune extraordinară, spre a votá mai multe proiecte urgente, după care vorŭ fi disolvate, spre a se alege alte camere după noua lege electorală.

*

Hotărîrea guvernului germanŭ, a trimite o deputațiune la Șahulŭ Persiei, a fostŭ bine primită în cercurile diplomatice germane. Anglia și Rusia au recunoscutŭ mai de multŭ însemnătatea Teheranului pentru promovarea intereselorŭ lorŭ în Asia centrală și India. Șahulŭ are mare influință asupra capilorŭ din Afganistanŭ și mai cu sémă asupra emirului din Kandahar și acésta e o causă destulŭ de însemnată, pentru ca puterile sĕ caute a-șĭ formá óre-care influință în Teheranŭ, căcĭ orĭ ce s'ar ḍice, când ar fi sĕ se decidă lupta pentru preponderanța politică și comercială în Asia, împrejurarea acésta nu s'ar puté trece cu vederea.

*

In Asia ostică situațiunea pare, că se va complicá, décă e dréptă scirea, că Japania va pretinde dela China suveranitatea insulelorŭ Liu-Khiu séu Fu-Ceu și egalitatea Japonesilorŭ cu Europenii în imperiulŭ chinesŭ. Numitele insule suntŭ de multă vreme causa discordiei celorŭ douĕ state vecine, dintre carĭ o parte mai spre Nord se anexară la Japonia în 1874. Japonesii vréu sĕ se sfîrșéscă acum cestiunea ăstorŭ insule și sĕ céră cum se pare și alte concesiunĭ dela China. Ácțiunea Japónesă arŭ cădé bună trupelorŭ francese.

ȚARULU RUSIEI IN VARȘOVIA.

O telegramă dela Petersburg cu data de 6 Septemvre anunță laconicŭ: Țarulŭ va plecá adĭ la Varșovia. Cândŭ va fi însĕ acelŭ »adĭ« nu se scie. Se asigură, că de frica unui atentatŭ posibilŭ nihilistŭ nu se pune ḍiua și ora adevĕrată a plecărei Țarului și de aceea se póte că telegrama memorată are de scopŭ numai de a ascunde adevĕratulŭ momentŭ alŭ plecării. Se ieau mĕsurĭ nemai audite pentru apĕrarea persónei Țarului și așa se crede că întro ḍi din sĕptĕmâna acésta totușĭ va ajunge la Varșovia.

Cu călĕtoria Țarului se pune în legătură și întrevederea lui cu împĕratulŭ Francíscŭ Iosifŭ și cu Wilhelm alŭ Germaniei. Se presupune că împĕrații se vorŭ întâlní pe pămentŭ polonesŭ. Organulŭ lui Katkov »Gazeta de Moscva« declară că prințulŭ Bismark s'ar fi înțĕlesŭ cu comitele Kalnoky la Varzinŭ, ca se iea mĕsurĭ nu numai în contra anarchiștilorŭ ci și în contra propaganaei revoluționare naționale-polóne.

Intr'adevĕrŭ — scrie »N. fr. Presse« — este greu a admite că cei trei împĕrațĭ, între carĭ s'a împărțitŭ odinióră Polonia nu se vorŭ ocupá la întrevederea lorŭ și de mișcarea polonă. Politica fantastică polonă îngrijesce ea însășĭ pentru aceea ca se atragă asupra și atențiunea Germaniei și a Rusiei. Polonii nu suntŭ multămițĭ cu posiția ce au câștigat'o în Austria, unde cântă prima violină, ci intonéză mereu vechia melodiă: »Polonia încă nu e perdută și li se pare că monarchia austriacă e chiămată de a realisá vechile tradițiunĭ ale „Jagelonilorŭ.« Discursulŭ comitelui Dzieduszycki trebue că a făcutŭ sânge rĕu mai alesŭ în Petersburg, căcĭ teoria tradițiunilorŭ jugellone amenință posesiunile polone ale Germaniei și ale Rusiei.

Corespondentulŭ din Petersburgŭ alŭ »Gazetei de Colonia« le strigă Polonilorŭ: »Lăsațĭ visurile domnilorŭ! Țarulŭ nu merge la Varșovia spre a restabilí Polonia»

ci voiesce numai sĕ se arate poporului ca Ţarŭ şi domnŭ alŭ Ţĕrii.«

Cumcă Ţarulŭ nu merge ca eliberatorŭ în Varşovia, dovedescŭ şi scirile, că acolo se adună numeroşĭ nihiliştĭ din Petersburg. Mulţime de arestărĭ s'au făcutŭ. Totŭ drumulŭ dela Modlin până la Skierniewice e păzitŭ de spalierĭ militarĭ. Tóte regimentele rusescĭ, care pórtă nume austriace s'au concentratŭ în Varşovia şi Skierniewice; din contră nicĭ unulŭ cu numele prusianŭ nu s'a adusŭ, de unde se conchide că împĕratulŭ germanŭ nu va asista la întrevedere. Pe de altă parte „Pol. Corr." află din Petersburg că amêndoi împĕraţii alŭ Germaniei şi alŭ Austriei vorŭ fi óspeţii Ţarului. Pentru siguranţa Ţarului se isgonescŭ din Varşovia toţĭ studenţii, carĭ au luatŭ parte la turburările universitare din anulŭ trecutŭ.

Ḑiarulŭ vestfalicŭ renanŭ spune, că loculŭ întâlnirii va fi graniţa, ér ḑiua întrevederii 15 sĕu 16 Septemvre. Impĕratulŭ Franciscŭ Iosifŭ va pleca din Viena la 14 Septemvre.

Se ḑice că citadela din Varşovia e deja plină de arestaţĭ, totŭ persóne suspiciose.

AFACEREA CONSISTORIULUI METROPOLITANU DIN SIBIIU.

Cetimŭ în Luminătoriulŭ:

D-le Redactore! Vei dori credŭ sĕ afli resultatulŭ provocărilorŭ mele cătră venerabilii colegĭ, membrii ai consistoriului nostru metropolitanŭ, obligaţĭ necondiţionatŭ a se înfăţişă, ex offo, la şedinţă pe ḑiua de 20 Aug. (1 Sept.)

Écă-lŭ pe scurtŭ: Mi-au rĕspunsŭ dintre 20, cărorŭ m'am adresatŭ, **ş é p t e**; ér din aceste rĕspunsurĭ amŭ aflatŭ, că m'au priceputŭ, şi au priceputŭ de ce se lucră, **d u o i b i n e ş i u n u l ŭ d e j u m ĕ t a t e**. Ceilalţĭ — ba!

Ar fi însĕ celŭ mai neoportunŭ timpŭ astăḑĭ, a face comentarii şi a trage conclusiunĭ din acéstă nouĕ tristă esperiinţă. Atâta însĕ credŭ că potŭ a-ţĭ atinge şi astădată că, aci propriaminte zace causa, pentru care luptele nóstre naţionalĭ, chiar cele cu legalitatea în mână suntŭ şi rĕmânŭ atâtŭ de anevoióse şi sterpe, pe cândŭ neghina, chiar cea mai spurcată, ce o aruncă contrarii noştrii, directŭ şi indirectŭ, în holdele nóstre, pururea găsesce pămêntŭ mănosŭ şi prinde rădăcinĭ afunde!

Décă mĕ întrebi: **Q u i d n u n c?** — Iţĭ rĕspundŭ, ca şi altă dată: Vomŭ continuă în răbdare şi cu energiă şi prudinţă străduinţele nóstre ca Românĭ bunĭ şi ómenĭ de omeniă. V. Babeşŭ.

CALETORIA REGELUI CAROLU LA BELGRADU.

(Raportulŭ Monitorului oficialŭ).

„Joi, 16 Augustŭ la orele $11^1/_4$, M. S. Regele, cu suita Sa porni cu trenulŭ regalŭ spre Vêrciorova. In totŭ parcursulŭ gările erau împodobite cu ghirlande de florĭ şi drapele, primarii şi sătenii din comunele învecinate salutau cu prelungite urărĭ trecerea Maiestăţei Sale. A doua ḑi, Vinerĭ 17 Augustŭ, la orele 9 şi 28 minute diminéţa, trenulŭ regalŭ întră în Turnu-Severinŭ. Sunetele clopotelorŭ şi salve de tunurĭ trase de pe platoulŭ oraşului, la carĭ rĕspundeau tunurile fortăreţei Cladova după teritoriulŭ sêrbescŭ anunţau sosirea Suveranului ţĕrei. Gara erá frumosŭ împodobită şi tóte vasele din portŭ arboraseră bandiera română.

In gară onorurile militare au fostŭ date de detaşamente compuse de o companiă din regimentulŭ 17 dorobanţĭ, de unŭ escadronŭ din regimentulŭ 9 de călăraşĭ cu drapele şi musică şi de o baterie de artileriă din regimentulŭ1. La coborîrea Regelui din trenŭ, d. primarŭ oferindŭ M. Sale unŭ buchetŭ de florĭ, rostĭ următorulŭ discursŭ:

»»Sire! Ca primarŭ alŭ urbei T.-Severinŭ, vinŭ în numele cetăţenilorŭ a Vĕ aduce omagii respectóse pentru buna venire a M. Vóstre în oraşulŭ nostru. Severinenii se felicită orĭ de câte orĭ Vĕ are în sînulŭ lorŭ; ei îşĭ reamintescŭ cu fală că acestŭ oraşŭ este primulŭ în România, în care M. Vóstră aţĭ pusŭ piciorulŭ pentru întâia óră pe pămêntulŭ României şi aţĭ devenitŭ cetăţénŭ românŭ. Sire, Severinenii, entusiasmaţĭ pentru patriotismulŭ şi eroismulŭ ce aţĭ desfăşuratŭ în luptele pentru independenţa României şi pentru progresele ce a realisatŭ acéstă ţĕră sub Augusta Vóstră Domniă, au deplina încredere că marele căpitanŭ, care a ilustratŭ pe câmpulŭ de luptă ţéra lui Mihaiu şi Stefanŭ celŭ Mare, o va ilustră şi pe cale pacifică şi diplomatică. Vĕ urămŭ Maiestate bună călĕtoriă şi se Vĕ întórceţĭ sănĕtosŭ. Sĕ trăéscă Maiestatea Vóstră! Sĕ trăéscă Maiestatea Sa Regina! Sĕ trăéscă România!««

M. Sa a binevoitŭ a rĕspunde prin câteva cuvinte, exprimândŭ înalta Sa mulţămire.

După aceea Regele trecŭ pre dinaintea frontului, fiindŭ aclamatŭ de trupe şi poporŭ, pe cândŭ musica intonă imnulŭ naţionalŭ. La sosirea trenului regalŭ în Vêrciorova, bastimentulŭ „Stefanŭ celŭ mare« a pavoasatŭ şi a salutatŭ prin tragere de tunurĭ pe Maiestatea Sa. Pe malŭ onorurile militare au fostŭ date de o companiă de dorobanţĭ. Aci, M. Sa Regele primi urările de bună călĕtoriă. Se urcă pe bastimentulŭ »Stefanŭ celŭ mare« împreună cu Exc. Sa D. Kalievicĭ, ministrulŭ Sêrbiei, cu D. generalŭ Fălcoianu, ministru de rĕsboiu, cu d. ministru Mitilineu şi întrégа Sa suită, chemată a-lŭ însoţĭ până la Belgradŭ. La capulŭ scărei bastimentului Maiestatea Sa fù primitŭ de d. colonelŭ Dimitrescu Maicanŭ, comandantulŭ flotilei, ér echipagiulŭ înşiratŭ pe copastiă a salutatŭ intrarea M. Sale pe bordŭ cu strigărĭ de "ura".

In insula Ada-Kale drapelurile austro-ungare erau înălţate pe forturĭ, şi trupe aşeḑate în liniă de bătaiă, salutau odată cu tragere de tunurĭ trecerea Suveranului României. Pe totŭ lungulŭ malului sêrbescŭ satele erau împodobite cu drapele, şi locuitorii, adunaţĭ în grupe numeróse, aclamau cu strigărĭ entusiaste trecerea bastimentului regalŭ. La Drencova vasele aflate în portŭ erau pavoasate şi au salutatŭ ridicândŭ bandiera română, la care bastimentulŭ »Stefanŭ celŭ Mare« rĕspunse cu onorurile obicinuite.

La orele $7^1/_2$, M. Sa sosi la Baziaşĭ, unde fù întêmpinatŭ de Exc. Sa D. Mil. Garachanine, preşedinte alŭ consiliului şi ministru alŭ afacerilorŭ străine alŭ Sêrbiei, care, împreună cu D. generalŭ Tichomil Nicolitch, comandantŭ alŭ armatei active şi adjutantŭ onorariu alŭ M. S. Regelui Milan, locotenentulŭ-colonelŭ A. Simonovitch, adjutantŭ alŭ M. S. Regelui, şi locotenentulŭ-colonelŭ P. Schaffarick, şefulŭ secţiei de artileriă din ministerulŭ de rĕsboiu, au venitŭ sĕ salute din partea M. S. Regelui Milan pe Augustulŭ nostru Suveranŭ. Exc. Sa D. Mil, Garachanine remise totd'odată M. S. Regelui o scrisóre autografă din partea M. R. Regelui Milan şi marele cordonŭ alŭ **V u l t u r u l u i a l b ŭ**. Oficerii carĭ însoţeau pe preşedintele consiliului Sêrbiei au rĕmasŭ ataşaţĭ pe lângă M. S. Regele pe totŭ timpulŭ şederei sale la Belgradŭ pentru serviciulŭ de onóre. Preşedintele consiliului şi oficerii sêrbescĭ au rĕmasŭ pe bastimentulŭ »Stefanŭ celŭ Mare,« unde au luatŭ parte la prânḑulŭ Maiestăţii Sale. — In portulŭ Baziaşĭ, M. S. Regele a fostŭ felicitatŭ de bună-venire de autorităţile locale austro-ungare.

Vinerĭ, 17 Augustŭ, la orele $9^1/_2$ séra, M. S. Regele, însoţitŭ de deputaţiunea sêrbéscă, părăsi portulŭ Baziaşĭ şi sosi, la orele 12, la Semendria, unde a petrecutŭ nóptea pe bastimentulŭ »Stefanŭ celŭ Mare.« A doua ḑi Sâmbătă, 18 Augustŭ, orele 7 de diminéţa, bastimentulŭ Regalŭ plecă dela Semendria salutatŭ cu salve de tunurĭ ale fortăreţei şi la órele $11^1/_4$ diminéţa, M. S. sosi la Belgradŭ. Indată ce bastimentulŭ ajunse în vederea fortăreţei, Suveranulŭ României a fostŭ salutatŭ cu 101 tunurĭ, la care rĕspunse „**A l e x a n d r u - c e l ŭ - B u n ŭ**« şi canoniera „**G r i v i ţ a**.«

Din depărtare oraşulŭ presentă unŭ aspectŭ de sêrbătóre şi o populaţiune fórte indesată se adunase pe înălţimĭ şi pe malulŭ Dunărei. La debarcaderŭ M. S. Regele Milanŭ, purtândŭ uniforma de colonelŭ alŭ regimentului 6 de liniă românescŭ, alŭ căruia Capŭ Majestatea Sa este, încunjuratŭ fiindŭ de ministri, de Casa Sa militără, de inalţii demnitarĭ ai Statului, de prefectulŭ, şi de primarulŭ oraşului, a venitŭ pe bordulŭ bastimentului »**S t e f a n ŭ - c e l ŭ - M a r e**« şi a salutatŭ, în modulŭ celŭ mai cordialŭ şi afectuosŭ, pe M. S. Regele urându-i bună venire în Capitala Regatului Sĕu. Ambii Suveranĭ îşĭ presintară suitele Lorŭ, şi se scoborîră împreună de pe bastimentŭ în strigătele entusiaste ale populaţiunei.

Garda de onóre, aşeḑată pe ţĕrmŭ, a datŭ onorurile militare şi musica a intonatŭ imnulŭ naţionalŭ românescŭ.

Unŭ pavilionŭ frumosŭ, împodobitŭ cu florĭ şi drapele ale ambelorŭ State, era ridicatŭ pe malŭ şi aci M. S. Regele Milanŭ presintă Suveranului nostru pe miniştrii, generalii şi oficerii superiorĭ, pe primarulŭ oraşului, precum şi pe ceilalţĭ demnitarĭ ai Statului.

Majestăţile Lorŭ se suiră apoi împreună în trăsura de gală, înhămată à la **D a u m o n t**, şi, încunjuraţĭ de oficerĭ, generalĭ şi oficerĭ superiorĭ, precedaţĭ şi urmaţĭ de o escortă de câte unŭ semi-escadronŭ de husarĭ, porniră spre Palatŭ în sunetulŭ clopotelorŭ şi în viele aclamaţiunĭ ale populaţiunei. Pe totŭ parcursulŭ, trupele înşirate pe amândouĕ părţile stradelorŭ, presintau armele şi musicile intonau imnulŭ naţionalŭ românŭ.

Stradele erau frumosŭ împodobite cu florĭ, ghirlande, covóre, drapele românescĭ şi sêrbescĭ, arcurĭ de triumfŭ măreţe erau ridicate pe pieţele principale ale oraşului şi populaţiunea pe strade şi la ferestre, aclamă cu entusiasmŭ şi căldură pe Regele Carolŭ.

M. S. Regele fù primitŭ în palatulŭ celŭ nou. Acolo M. S. Regina, încungiurată de damele de onóre şi Casa M. Sale, primi pe Suveranulŭ nostru în modulŭ celŭ mai graţiosŭ. M. S. Regele presintă Reginei Sêrbiei persónele din suita sa.

La orele $12^1/_2$, s'a datŭ unŭ dejunŭ intimŭ. Musica a esecutatŭ în timpulŭ dejunului diferite arii românescĭ. La orele 3, M. Sa primi corpulŭ diplomaticŭ acreditatŭ pe lângă M. S. Regele Sêrbiei. Presintarea s'a făcutŭ de d. Mitilineu, ministrulŭ plenipotenţiarŭ alŭ Regelui la Belgradŭ. La órele $3^1/_2$, M. S. Regele Milanŭ presintă Suveranului nostru pe demnitarii şi funcţionarii superiorĭ ai regatului, printre carĭ se aflau E. S. Mitropolitulŭ Sêrbiei cu înaltulŭ clerŭ, consiliulŭ de statŭ, fostii miniştri, curtea de casaţiă, de apelŭ, de compturĭ, corpulŭ profesoralŭ, primarulŭ oraşului Belgradŭ cu o deputaţiune a municipalităţei şi alte persóne de distincţiune. M. S. Regele a adresatŭ fie-cărui câteva cuvinte, esprimândŭ bucuria şi mulţumirea Sa pentru primirea căldurósă a Capitalei Sêrbiei. La orele $4^1/_2$, M. S. Regele Milanŭ presintă Suveranului nostru totŭ corpulŭ oficeresc alŭ garnisónei şi alŭ trupelorŭ concentrate în Belgradŭ, în capulŭ cărora se află generalulŭ Leshanine, şefulŭ statului-majorŭ generalŭ, şi generalulŭ Ioanovicĭ, comandantŭ de divisie. La órele 6, Augustii Suveranĭ visitară vechea fortăréţă, pe a căreia piaţă de arme se aflau regimentulŭ 6 de infanteriă activŭ, compusŭ de 4 batalióne, precum şi toţĭ oficerii garnisónei în mare ţinută.

După ce Maiestăţile Lorŭ trecură pe dinaintea trupelorŭ, Regele Milanŭ adresă Suveranului României următórea cuvêntare:

»»Rogŭ pe Maiestatea Vóstră, în aducerea aminte a visitei care face mie şi armatei mele cea mai mare bucuriă, şi totdeodată ca o dovadă de simţĕmintele de amiciţiă ce vĕ păstrezŭ precum şi a legăturilorŭ de frăţiă ce unescŭ frumósa şi valorósa armată românéscă cu armata sêrbéscă, a-ĭ face onórea a primí titlulŭ de Capŭ alŭ regimentului 6 activŭ alŭ armatei mele. Sperândŭ, Sire, că Maiestatea Vóstră va binevoí a îndeplini dorinţa mea, Vĕ potŭ asigurá că armata va fi mândră de a avé de proprietarŭ alŭ regementului pe învingĕtorulŭ de la Plevna.««

Totŭ odată M. S. Regele Sêrbiei înmână Suveranulu României actulŭ, care dă regimentului 6 în viitorŭ numele »Regele Carolŭ alŭ Romaniei."

M. S. Regele rĕspunse prin următorulŭ discursŭ:

»»Primescŭ cu o deosebită plăcere onórea ce M. Vóstră aţĭ binevoitŭ a-mĭ face numindu-mĕ proprietarŭ alŭ unuia din regimentele Sale şi sunt fericitŭ că, de acum inainte, numele meu va fi legatŭ de valorósa armată sêrbă, care a vêrsatŭ sângele ei pentru patriă şi a combătutŭ alăturĭ cu a mea pentru independenţa ţĕrilorŭ Nóstre. Reamintirea unui resbelŭ victoriosŭ stabilise deja o apropiată legătură între armatele nóstre. Astăḑĭ însă acéstă înfrăţire primesce o nouă şi preţiósă consfinţire prin distincţiunea ce M. Vóstră Mi-aţĭ făcutŭ, ceea-ce reînalţă încă în ochii Mei amabila atenţiune a M. Vóstre.««

In acestŭ momentŭ adresându-sĕ trupei, M. Sa. Regele îi ḑise:

»»Regimentului, ce Suveranulŭ vostru a binevoitŭ a 'Mĭ conferi, nu am de câtŭ a-i recomandă de a urmă vechile tradiţiunĭ ale armatei sêrbescĭ, carĭ suntŭ credinţa cătră Rege şi iubirea patriei, şi acum uniţi-vĕ cu Mine pentru a strigă: Trăéscă M. S. Regele Milanŭ, Augustulŭ Şefŭ alŭ armatei sêrbescĭ.««

La rêndulŭ Sĕu Regele Milanŭ, adresându-Sĕ trupei, îi esplică cuvintele rostite de Regele Carolŭ, arĕtândŭ simţĕmintele care ilŭ hotărîse a-i oferĭ titlulŭ de Capŭ alŭ regimentului 6 activŭ alŭ armatei sêrbescĭ şi adăogă în urmă:

Soldaţĭ.

»»Augustulŭ vostru Capŭ, M. S. Regele României, Ne-a făcutŭ onorulŭ a primi titlulŭ ce iĭ oferearn. Trebue sĕ fiţĭ mândri de a vedé astăḑĭ în capulŭ vostru pe nobilulŭ Suveranŭ şi primulŭ Rege alŭ României regenerate, pe gloriosulŭ comandantŭ supremŭ alŭ armatelorŭ ruse şi române, care a luptatŭ pentru aceeaşĭ causă ca şi noi, şi care a contribuitŭ atâtŭ de puternicŭ a desăvêrşi o lucrare din care patria nóstră eşi independentă şi mărită. M. Sa. luândŭ posesiune de noulŭ Sĕu titlu, a bine-voitŭ a vĕ recomandá de a fi credincioşĭ Suveranului vostru şi de a fi tot-déuna gata a vĕ jertfi pentru patriă. Majestatea Sa v'a ordonatŭ a striga: Trăiască Regele Milanŭ! Viu la rêndulŭ Meu sĕ mulţămescŭ Maiestăţei Sale pentru consiliele ce v'a datŭ şi vĕ ḑicŭ: Soldaţĭ, strigaţĭ împreună cu mine: Trăiéscă Augustulŭ vostru Capŭ, M. Sa. Regele României Carolŭ I!««

Aceste cuvinte au fostŭ aclamate cu strigăte de »ura« a trupelorŭ, şi musicele intonară imnulŭ românescŭ. După acésta, regimentulŭ defilă înaintea Suveranilorŭ şi, cândŭ se apropiă de pavilionulŭ Regalŭ, Regele Carolŭ trase sabia şi, punêndu-Se în capulŭ regimentului Sĕu, defilă înaintea Regelui Milanŭ.

După defilare şi visita fortăreţei, M. Lorŭ sĕ întórseră împreună la Palatulŭ Regalŭ.

La órele 8 séra, s'a datŭ unŭ mare prânḑŭ de gală in onórea M. Sale Regelui României, la care au asistatŭ, afară de suitele regale şi de ministrii plenipotenţiarĭ Kalievicĭ şi Mitilineu, miniştrii sêrbeşĭ, corpulŭ diplomaticŭ precum şi demnitarii cei mai însemnaţĭ ai Statului M. Sa Regele a avutŭ loculŭ de onóre între Regele şi Regina Sêrbiei. La acestŭ prânḑŭ M. Sa. Regele Milanŭ a ridicatŭ următorulŭ toastŭ în onórea Suveranului nostru.

Sire,

»«Este o mare bucuriă pentru poporulŭ sêrbescŭ şi dinastia Sa Regală de a primi astădĭ pe Maiestatea Vóstră şi 'Mĭ facŭ o datoriă plăcută de a Vĕ încredinţă despre acésta în modulŭ celŭ mai cordialŭ. Nu mai puţinŭ Mĕ credŭ datorŭ a Vĕ exprima adênca Mea convicţiune că amabila visită, pentru care Vĕ mulţămescŭ în accstŭ momentŭ în numele Meu şi alŭ ţĕrei Mele, va restrînge de sigurŭ legăturile de amicie ce unescŭ ambele Nóstre ţĕrĭ. Desvoltarea şi întărirea acestorŭ relaţiunĭ la carĭ ţinŭ din inimă suntŭ şi vorŭ fi tot-déuna o lucrare căreia voiŭ da totŭ concursulŭ Meu, sciindŭ bine, Sire, că şi Maiestatea Vóstră este condusă de aceleaşĭ vederĭ şi de aceleaşĭ simţimênte. Chemaţĭ amênduoi de providenţă a dirige sórtea a două naţiunĭ tinere, carĭ tindŭ la acelaşĭ ţelŭ şi carĭ, departe de a avea între ele cause de rivalitâţĭ, au numĕróse interese comune şi se silescŭ a urmă calea trasă prin mersulŭ progresivŭ alŭ marelorŭ şi bătrênelorŭ naţiunĭ, vomŭ găsi amênduoi, Maiestatea Vóstră şi Eu, afară de relaţiele nóstre personale chiar în acéstă coincidenţă o causă fórte vie şi puternică de a fi totdéuna bunĭ vecinĭ şi prietinĭ credincioşĭ. Aşa va fi, Siré cu atâta mai multŭ că istoria aprópe indentică a Domniei Nóstre şi aceea a popórelorŭ Nóstre Ne invaţă că la nicĭ o epocă a existenţeĭ lorŭ naţionale, cu tóte luptele prin carĭ au străbătutŭ, fie ca luândŭ parte, fie ca martorŭ, ele nu au fostŭ nicĭ odată în alte relaţiunĭ de cât acele caracterisate astădĭ prin visita Maiestăţei Vóstre. Ea este în ochii noştrii o dovadă preţiósă şi măgulitóre de cea mai frăţiéscă pretienie. Sire, ridicŭ acestŭ toastŭ în sĕnĕtatea Maiestăţeĭ Vóstre şi vĕ exprimŭ urările Mele cele mai căldurose pentru gloria şi prosperitatea Domniei Măiestăţei Vóstre şi a Romăniei, precum şi pentru Augusta Vóstră Soţie, Regina Elisaveta, şi a dinastiei regale.«‹

Cuvintele din urmă au fostŭ rostite de M. S. Regele Milanŭ în romănesce şi pronunţate cu o deosebită căldură. Musica intonă imnulŭ naţionalŭ romănŭ şi în totŭ timpulŭ toţĭ óspeţii au statŭ în picióre. După acésta M. S. Regele rostí următorulŭ cuvêntŭ.

»«Adêncŭ mişcatŭ de amabilele cuvinte ce M. Vóstră mi-aţĭ adresatŭ, Vĕ rogŭ sĕ primiţĭ espresiunea viuei mele recunoscinţe pentru călduróса primire ce Maiestăţile Vóstre şi Capitala regatului Lorŭ au binevoitŭ a-mĭ face. Maiestatea Vóstră cunósce sentimentele afectuóse ce Vĕ păstredŭ. Fie ca şederea mea în Belgradŭ, de care voi păstra totdéuna o scumpă reamintire, să contribue a restrânge legăturile de amicia, carĭ, precum Maiestatea Vóstră a dis-o fórte bine, Ne-au unitŭ totdéuna, şi a stabili relaţiele cele mai cordiale între Sêrbia şi România. Fie ca să reînvieze între popórele nóstre vechia frăţiă, care n'a fostŭ nicĭ odată turburată şi care e basată pe o simpatiă reciprocă şi pe interese multiple. Iată o dorinţă căldurósă ce vĕ esprimŭ astădĭ odată cu cele mai bune ale mele urărĭ pentru fericirea Maiestăţei Vóstre şi a tênĕrului Principe, precum şi pentru prosperitatea naţiunei sêrbescĭ. Insufleţitŭ de aceste sentimente, béu în sĕnătatea MM. LL. Regale Milanŭ şi alŭ Reginei Natalia, precum şi alŭ viitorului fericitŭ alŭ regatului.«

Cuvintele Regelui fură căldurosŭ aclamate şi musica intonă imnulŭ sêrbescŭ.

După prândŭ avù locŭ o retragere cu facle şi societăţile corale din localitate au esecutatŭ imnele naţionale romănescŭ şi sêrbescŭ. Corurile erau încongiurate de o mulţime numerósă de cetăţenĭ ai oraşului Belgradŭ. In capulŭ cortegiului se aflau duoi călăreţĭ în vechĭ costume romănescĭ şi sêrbescĭ purtândŭ stindardele ţĕrilorŭ lorŭ.

In fine, la orele 10 séra a fostŭ unŭ mare balŭ, la care au luatŭ parte peste 500 persóne. M. S. Regele sa întreţinutŭ cu o mare parte din invitaţĭ, danţulŭ s'a începutŭ cu unŭ quadrille în care figura M. S. Regina Natalia cu Regele Romăniei şi D-na Garachanine, soţia primului ministru alŭ Sêrbiei, cu D. generalŭ Fălcoianu, ministru de rĕsboiu. La miedulŭ nopţei s'a datŭ o mare cină, după care danţulŭ a urmatŭ până la orele 2 după miedulŭ nopţei. Atuncĭ Maiestăţile Lorŭ se retraserĕ, încântaţĭ şi satisfăcuţĭ de acéstă frumósŭ serbare.

Tótă séra oraşulŭ a fostŭ splenditŭ iluminatŭ. Otelulŭ Legaţiunei nóstre a fostŭ mai cu deosebire admiratŭ pentru strălucita sa împodobire şi iluminare.

A duoa dĭ, Duminecă, 19 Augustŭ, orele 9 de diminéţă, ambii Suveranĭ au asistatŭ, în capela Palatului, la serviciulŭ divinŭ, şi apoi, M. S. Regele Carolŭ, însoţitŭ de suita Sa merse spre a face o visită M. S. Reginei în Palatulŭ Vechiu, unde cu acéstă ocasiune, i fù presintatŭ şi Principele Regalŭ alŭ Sêrbiei, care din causa unei indispoziţiunĭ nu a putută asista la primirea dilei precedente. La orele 10, ambii Suveranĭ, împreună cu M. S. Regina, urmaţĭ de o suită strălucită, au eşitŭ călărĭ, trecândŭ prin oraşŭ spre a merge la revista trupelorŭ înşirate pe înălţimele de la Topciderŭ. Acolo sĕ aflau în unŭ frontŭ trei regimente de infanteriă de câte 4 bataliŏne, unŭ regimentŭ de cavaleriă unŭ escadronŭ de huzarĭ, două regimente de artileriă a 4 baterii, unŭ batalionŭ artileriă de cetate, o companiă de geniu şi o companiă sanitară, peste totŭ 6.000 de ómenĭ.

Sosindŭ pe câmpiă, M. S. Regele Romăniei a fostŭ rugatŭ a trece însuşĭ în revistă trupele. Generalulŭ Iovanovicĭ înmână Regelui raportulŭ, tóte musicele întonară imnulŭ romănescŭ şi strigări entusiaste aclamau pe Suveranulŭ nostru. După trecerea pe dinaintea frontului s'a datŭ ordine pentru pregătirea defilărei, şi M. S. Regele Milan s'a pusŭ în capulŭ trupelorŭ Sale spre a le presenta regelui Romăniei. In momentulŭ când regimentulŭ 6 linie se apropiă, regele Carolŭ a trasŭ sabia şi S'a pusŭ în capulŭ regimentului Sĕu spre a'lŭ presentă Regelui Milan. Ambii Suveranĭ 'Şĭ strînseră mânile şi întregŭ poporulŭ adunatŭ a privitŭ acésta cu strigărĭ entusiastice. Ţinuta trupelorŭ a fostŭ fórte frumósă şi defilarea a duratŭ aprópe 1 oră.

La orele $12^1/_2$ Maiestăţile Lorŭ S'au întorsŭ totŭ călărĭ la Palatŭ.

La ora $1^1/_2$ s'a datŭ unŭ dejunŭ la care erau invitaţĭ şefii superiorĭ ai armatei Regele Milan rădica unŭ toastŭ în onórea armatei române, la care M. S. Regele Carolŭ rĕspunse în modulŭ următorŭ:

»«Mulţumindŭ Măiestăţii Vóstre pentru amabilele cuvinte ce'mĭ adresaţĭ, sunt fericitŭ a purta unŭ toastŭ în onorulŭ armatei sêrbescĭ, a căreia frumósă ţinută am putut'o admira astădĭ. Sunt fórte recunoscĕtorŭ Maiestăţei Vóstre că mi-aţĭ procuratŭ plăcerea de a cunósce aceste trupe carĭ au luatŭ partea cea mai gloriósă la regenerarea Sêrbiei şi cărora este încredinţată onórea şi viitorulŭ tênĕrului regatŭ. Beau în sănătatea bravei armate sêrbescĭ şi a Augustului sĕu Şefŭ, în sĕnĕtatea M. S. Reginei şi a Prinţului Regalŭ, tênĕrului caporalŭ alŭ batalionului alŭ şéptelea.« «

La orele $4^1/_2$, M. S. Regina Natalia împreună cu M. S. Regele Carolŭ, însoţiţĭ de suitele Lorŭ, au făcutŭ o preumblare în trăsură în parculŭ de la Topcider, unde totodată au visitatŭ vechia locuinţă a bĕtrênului principe Miloş Obrenovicĭ, unde A. Sa a reposatŭ şi unde se păstréză cu religiositate obiectele ce i-au servitŭ şi hainele ce purtă în cele din urmă momente ale vieţii Sale. La întórcere, M. S. Regele a luatŭ ceaiulŭ cu Măiestăţile Lorŭ Regele şi Regina Sêrbiei în apartamentele lorŭ.

La orele $7^1/_2$ s'a datŭ unŭ prândŭ. După prândŭ la orele $10^1/_2$ séra, M. S. Regele 'şĭ luă diua bună dela Regina Natalia, mulţumindŭ M. Sale pentru graţiósa primire ce i-a făcutŭ.

Cu aceéşĭ ceremoniă şi aceleaşĭ onorurĭ militare ca la sosire, Regele Milan, în aclamaţiunile cele mai vii ale populaţiunei şi ale armatei, înşirate dela Palatŭ până la portŭ, conduse pe Augustulŭ sĕu óspe la Dunăre, unde aşteptau bastimentele romănescĭ. Pe bordulŭ lui »Stefanŭ celŭ mare,« ambii Suveranĭ îşĭ luară diua bună în modulŭ celŭ mai cordialŭ şi afectuosu, îmbrăţişândŭ-se de două orĭ. Regele Carolŭ mulţumí încă odată pentru strălucita primire ce i-a făcutŭ Regele Milanŭ şi Capitala Sa. In momentulŭ plecării tunurile fortareţei începură salutulŭ obicinuitŭ, la care respunse canoniera »Griviţa.« Unŭ focŭ de artificii minunatŭ fù trasŭ de pe înălţimele cetăţei şi de alungulŭ malului Dunărei, focurĭ bengalice fórte numeróse şi lumina electrică de pe bastimen'ele române dedeau oraşului şi cetăţei aspectulŭ celŭ mai pitorescŭ şi produceau o privelişce din cele mai frumóse.

M. S. Regele a fostŭ însoţitŭ până la Vêrciorova de oficerii superiorĭ ataşaţĭ pe lângă persóna M. Sale şi de o deputaţiune a regimentului ce i-se conferise. Pe totŭ percursulŭ călĕtoriei populaţiunea de pe malulŭ sêrbescŭ salută cu aclamaţiunĭ trecerea Suveranului Romăniei. Semendria, ca şi tóte celelalte localităţĭ erau iluminate. La miedulŭ nopţei bastimentele romăne svîrlirâ ancore în dreptulŭ oraşului Moldova pentru a petrece nóptea.

Lunĭ 20 Augustŭ la orele 6 diminéţa, ancorele fură ridicate şi escadra regéscă se îndreptă spre Vêrciorova. La trecerea înaintea Ada-Kalei tunurile cetăţei fură trase şi garnisóna dădù onorurile militare.

La orele 2 după amédĭ, M. Sa sosì la Vêrciorova Aici Regele se coborî la ţĕrmŭ în vuetulŭ tunurilorŭ trase de escadră şi concediă graţiosŭ suita sêrbéscă, însărcinândŭ pe generalulŭ Nicolicĭ a transmite Suveranilorŭ Sêrbiei simţimintele de amiciă ce păstréză Maiestăţilorŭ Lorŭ şi Regatului.

Călĕtoria Augustului nostru Suveranŭ, pornită din iniţiativa Sa personală, şi la a-căreia realisare a contribuitŭ guvernulŭ M. Sale, a doveditŭ câtŭ de strînse sunt legăturile între amêndouĕ popórele vecine. Romănia şi Sêrbia s'au desvoltatŭ, au crescutŭ şi au devenitŭ independente prin sentimentele eminamente patriotice ale poporului, prin devotamentulŭ armatei şi prin înţelepciunea Suveranilorŭ lorŭ. Aceste două ţĕrĭ nu au nicĭ unŭ punctŭ de diverginţă care sĕ le ţină departe una de alta. De aceea călĕtoria Regelui Romăniei la Belgradŭ nu póte decâtŭ sĕ contribue la întărirea unei amicitiĭ vechĭ şi va fi, fără îndoială, încununată de resultatele cele mai bine-făcĕtóre pentru ambele Regate.«

SCIRI MERUNTE.

Serbările pompierilorŭ voluntarĭ braşovenĭ au decursŭ în modulŭ celŭ mai frumosŭ. Sâmbătă séra, musica pompierilorŭ a esecutatŭ câteva piese înaintea statului, care era iluminatŭ cu lampióne. Faţada delà depositŭ eră frumosŭ împodobită cu verdéţă şi cu unŭ transparentŭ. Duminecă după amédĭ, corpulŭ pompierilorŭ au fă utŭ esercitii, la care a asistatŭ unŭ publicŭ fórte numerosŭ. Cu acésta ocasiune s'au împărţitŭ 22 de medalii de argintŭ la cei ce au servitŭ 10 anĭ. Banchetulŭ, concertulŭ şi serata cu jocŭ de Duminecă séra au fostŭ fórte animate. Au luatŭ parte la ele mai multe persóne învitate dintre diferitele naţionalităţĭ.

—0—

Din Crapina din Croaţia se scrie, că s'a furatŭ dela postă 23,000 fl. Defraudările de acestŭ soiu par'că au devenitŭ epidemice.

—0—

Secretarulŭ academiei ungurescĭ de sciinţe a adresatŭ o circulară cătră membrii ei, provocându-i se trimétă pentru Almanachulŭ anului 1885 liste séu dărĭ de sémă despre resultatele studiilorŭ lorŭ în 1884 şi despre cărţile, ce-au publicatŭ în acestŭ anŭ séu au gata de tiparŭ.

—0—

In Budapesta s'au descoperitŭ unŭ neguţtorŭ de fete. A vêndutŭ trei până acum: cu 400 cu 150 şi 80 fl. una. Se facŭ cercetărĭ stricte.

—0—

»Rĕsboiulŭ« scrie: La Rusciucŭ se facŭ pregătirĭ marĭ pentru serbarea dilei de 30 Augustŭ, diua prinţului Alesandru alŭ Bulgariei. Cu acéstă ocasie se dice, că prinţulŭ Nichiţa alŭ Muntenegrului va face o visită prinţului Bulgariei.

—0—

»Telegrafulŭ« din Bucurescĭ îndémnă pe damele din România sĕ ia parte la lotăria, ce se face în Sibiiu pentru sprijinirea scólelorŭ de fetiţe.

—0—

După cele mai nouĕ informaţiunĭ ale ministerului de comerciu, se vede, că îmblătitulŭ a începutŭ în multe părţĭ ale Ungariei şi Ardélului. Porumbulŭ se desvóltă încetŭ, căcĭ timpulŭ nu e de ajunsŭ priincіosŭ; aşa şi strugurii, dela carĭ se speră însă că vorŭ da unŭ culesŭ îmbelşugatŭ. In vre-o două comitate lipsescŭ lucrătorĭ de ajunsŭ.

CORESPONDENŢA NOSTRA DIN COMITATE.

Din marginea Bihorului, 22 Augustŭ 1884.

De deci de anĭ încóce Vaşiadulŭ se chiamă »Roma diecesei« aşa a prémăritŭ opiniunea publică virtuţile miculuí satŭ. Ungurii din giurŭ adĭ începŭ alŭ numí »România mică« poreclă înaintea duşmanilorŭ, dér renume pentru amicii miculuí satŭ.

De sine se înţelege, că décă Vaşadulŭ e »România mică,« trebue sĕ aibă şi capŭ. Şi Ungurii dicŭ, că are unŭ »craiu micŭ,« éră noi îi dămŭ numele de »tribunŭ«: tribunŭ e dênsulŭ, cum erau cei din 48, cu sufletulŭ, cu inima, tribunulŭ naţiunei romăne, luminătoriulŭ poporului romănŭ. Nu-i voiu tăcé numele, décă nu-lŭ tacŭ duşmanii: protopopulŭ Paulŭ Popŭ e tribunulŭ poporului, conducĕtorulŭ junimei studióse şi apĕrătorulŭ causei naţionale.

In 10 Augustŭ junimea din Vaşiadŭ şĭ giurŭ, însufleţită de patronulŭ seu, a aranjatŭ o petrecere de vară. ,Scopulŭ ei a fostŭ a contribui ceva pentru scóla de fetiţe romăne gr. cat., ce se vă înfiinţă în Oradea mare. Ungurii din giurŭ, cum audiră despre acésta, îndată începură a lucra spre împedecarea ei, la începutŭ pe ascunsŭ scormonindŭ totŭ felulŭ de calomnii, mai târdiu pe faţă aruncândŭ pedece grele în calea junimei. Însĕ junimea insufleţită de scopulŭ mĕreţŭ nu s'a descurajatŭ, şi a învinsŭ, căcĭ petrecerea în totă privinţa a succesŭ frumosŭ, óspeţii cu cea mai mare îndestulire surprinşĭ de cea mai viuă bucuriă, au salutatŭ Vaşiadulŭ.

Mare însemnătate are ,petrecerea din Vaşiadŭ, pentrucă: 1) s'a învederatŭ făţăria celorŭ carĭ dicŭ cu vestitulŭ Kásóka, că în părţile nóstre o ducŭ bine Romănii cu Ungurii, pentrucă dênsa a fostŭ o mărturisire solemnă: întréga junime s'a mărturisitŭ de romănă.

A doua di tótă junimea a fostŭ invitată la prândŭ la Reverendismulŭ d. Paulŭ Popŭ, cu care ocasiune unŭ june cu cuvinte căldurose a datŭ espresiune mulţămitei tuturorŭ pentru conducerea şi însufleţirea bravului preşedinte alŭ petrecerei Reverend. dl Paulŭ Popŭ.

Nu putemŭ lăsa neamintite sacrificiele familiei onorate a d-lui Theodorŭ Bozintanu, care frumósa sa curte ni-o au oferitŭ ca să putemŭ avé localulŭ bunŭ pentru petrecerea arangiată.

In fine aducêndŭ mulţămită publică tuturorŭ, carĭ prin suprasolvirile mărinimóse în sumă de 15 fl. 41 cr. au contribuitŭ la scopulŭ petrecerei; salutămŭ şi felicitămŭ pe Reverendisimulŭ d. Paulŭ Popŭ, ca pe unulŭ dintre puţinii bărbaţĭ romănĭ, carĭ în cerculŭ lorŭ de activitate totdéuna înalţă romănismulŭ. —X—

DIVERSE.

Principele de Bismarck austriacŭ. — In urma unorŭ cercetări îndelungate asupra originei familiei celebrului feldmareşalŭ prusianŭ George v. Derfflinger, »Linzer Tagepost« a descoperitŭ că acestŭ erou e strămoşulŭ principelui de Bismarck. In adevĕrŭ, nepóta feldmareşalului Stefania v. Dewitz auf Hoffelde a fostŭ căsătorită cu d. Augustŭ Friedrich de Bismarck. Principele Bismarck e strĕnepotulŭ acelei dómne, prin urmare e descendinte directŭ alŭ lui Derfflinger, care a fostŭ unŭ austriacŭ curatŭ, coborîtorŭ dintr'o familiă de ţĕranĭ, ce esistă încă în Austria de susŭ.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 6 Septemvre st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	122.15	Bonurĭ croato-slavone	100.—
Rentă de aurŭ 4%	91.05	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.70
Rentă de hârtiă 5%	88.55	Imprumutulŭ cu premiu ung.	114.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	142.30	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	115.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	95.75	Renta de hârtiă austriacă	80.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	—.—	Renta de arg. austr.	81.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	102.—	Renta de aurŭ austr.	104.25
Bonurĭ rurale ungare	101.—	Losurile din 1860	134.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.75	Acțiunile băncei austro-ungare	852.—
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	100.50	Act. băncei de creditŭ ung.	296.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.05	Act. băncei de creditŭ austr.	297.50
Bonurĭ rurale transilvane	100 50	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.75
		Napoleon-d'orĭ	9.66½
		Mărcĭ 100 împ. germ.	59.55
		Londra 10 Livres sterlinge	121.65

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 25 Augustŭ st. v. 1884.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	93	93½
Renta rom. amort. (5%)	92½	93½
» convert. (6%)	96	97
Împr. oraș. Buc. (20 l.)	32	33.—
Credit fonc. rural (7%)	101½	102
» „ „ (5%)	90¼	90¾
» » urban (7%)	101	101¾
» » » (6%)	97	97½
» » » (5%)	87	87½
Banca națională a României	1400	1405
Ac. de asig. Dacia-Rom.	365.	368
« » » Națională	242	246
Aurŭ	7·10.%	7·25
Bancnote austriace contra aurŭ	2.07.	2.09

Cursulu pieței Brașovŭ

din 8 Septemvre st. n. 1884.

	Cump.	Vênd.
Bancnote românescĭ	9.02	9.05
Argint românesc	8.95	9.03
Napoleon-d'orĭ	9.62	9.64
Lire turcescĭ	10.90	10.92
Imperialĭ	9.88	9.00
Galbenĭ	5.66	5.68
Scrisurile fonc. »Albina«	100.50	101.50
Discontulŭ	7—10 % pe anŭ.	

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ se potŭ cumpĕra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturei.)

Societatea comercială română — Bassarabianu Calfoglu & Comp.

BULETINŬ

BRĂILA 25 AUGUSTŬ 1884.

Vêndătorŭ	Cumpĕrătorŭ	Felulŭ	Kilo	Libre	Prețulŭ		Notițe
O. Silberstein	Petricioni	Grâu	140	60½	72	—	Magasie
Vechs. & Braunstein	I. Bellet.	„	40	57½	62	—	)magasie
d-to	d-to	„	80	60—	82	—	)cu hârtie
Galiatzatos	C. Nicolaidi & C-ie	Secară	280	53¾	52	75	Magasie
Soc. Comercială	Pauli Coventri & C-ie	Orzŭ	400	48½	47	—	
d-to	d-to	„	200	49½	48	—	
d-to	d-to	„	100	50—	49	—	
Samarian	G. Mendl	„	400	45½	42	—	Caicŭ
Stănescu	d-to	„	200	42½	37	—	Magasie

ABONAMENTE LA „GAZETA TRANSILVANIEI.“

se potŭ face de la **1** și **15** a fie-cărei lunĭ.

Pentru Austro-Ungaria pe anŭ . . . 12 fl. v. a.

„ „ „ ½ „ . . . 6 „ „

„ „ „ ¼ „ . . . 3 „ „

Se acórdă abonamente și lunare cu . . 1 „ „

Pentru România și străinătate pe anŭ . 36 francĭ

„ „ „ „ ½ „ . 18 „

„ „ „ „ ¼ „ . 9 „

Celŭ mai ușorŭ mijlocŭ de abonare este prin mandatŭ postalŭ. Abonamentele se plătescŭ înainte.

Rugămŭ pe domnii abonațĭ sĕ binevoiéscă a ne da lămuritŭ adresa, ca trimiterea ḑiarului sĕ nu sufere nicĭ cea mai mică întârḑiere.

Administrațiunea.

Reîncepêndŭ lucrările mele cu

Aurŭ și argintŭ

întrerupte acum câțĭ-va anĭ, am onórea a anunțá că mi-am strămutatŭ laboratoriulŭ meu în casa **de sub numĕrulŭ 401 din Ulița Négră.** In chipulŭ celŭ mai solidŭ și mai frumosŭ sĕvârșescŭ lucrărĭ, ce se ținŭ de sfera meseriei mele, fie din nou, fie și reparaturĭ.

3—5 **HENRICŬ JEKELIUS.**

Sz. 6580/1884 tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatoság közhirré teszi, hogy Gigintza Niculai végrehaitátónak Bungezu Niculai végrehajtást szenvedő elleni 114 frt. töke követelés és járulekai iránti végrek ügyében a brassói kir. törvényszék területén levő a brassói 6294 sz. tjkönyvben A † fogl. 3967 hr. sz. fekvöre, hivatkozással az 1881: LX t. cz. 156 §. c. pontjára — az ugyanazon tjkönyvben Mitok András és neje javára bejegyezett élethosziglani haszónélvezeti jog épen tartásával, az árverést 640 frt. ezennel megálapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlan az **1884 évi Oktober hó 29-ik napján d. e. 9 órakor** a brassói kir. törvényszék tkvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozok végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 64 frt. készpénzben, vagy az 1881 évi LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 évi November hó 1-án 3333, sz. a. kelt igazságügyministeri rendelt 8 §-ában kijelötott ovadélekképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biroságnál elöleges elhelyezéséröl kiálitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassó 1884 évi Augustus hó 5-ik napján.

A brassói kir. törvényszék mint tkkvi hatóság üléséböl.

Depositŭ de postavurĭ de Brașovŭ.

Subscrișii au onóre a aduce la cunoscința onor. publicŭ, că în piața Brașovului „Têrgulŭ Florilorŭ“ 326 și-au stabilitŭ unŭ depositŭ alŭ cunoscutelorŭ fabricate de

Postavŭ de lână neamestecată

și de culóre veritabilă și mărfurĭ de modă

și ne rugămŭ de binevoitorulŭ concursŭ alŭ onor. publicŭ, fiindŭ gata a'lŭ serví câtŭ mai solidŭ.

11—15 **Wilhelm Scherg & Comp.**

1—3

Publicare de licitațiune.

Subsemnatulŭ comitetŭ voindŭ a dá în întreprindere la unŭ întreprindetorŭ generalŭ edificarea unei scóle superióre de fete în Sibiiu, pe loculŭ din strada Morii Nr. 8, (Josefstadt), preliminatŭ în suma de 56,841 fl. 96 cr. v. a. publică prin acésta licitațiune minuendo, care se va face pe basa ofertelorŭ presentate în scrisŭ până la 25 Septembre 1884 la orele 1 d. a. Condițiunile de licitațiă, planurile și preliminarele suntŭ depuse în localulŭ direcțiunei bancei de creditŭ și economii „Albina,“ în órele obicĭnuite de oficiu (8—2 d. a.) pentru doritorii de a se informá despre dênsele.

Comitetulŭ Associațiunei transilvaniei pentvu literatura română și cultura poporului românŭ.

Sibiiu în 4 Septembre 1884.

27—30

Magazinŭ de incălțăminte

„CISMA ROȘIE“ Strada Căldărarilorŭ 540.

Comande după **mĕsură** se vorŭ efectuá din **materialŭ solidŭ**, și cu **prețurĭ moderate**.

Subscrisulŭ am onóre a recomandá onoratului publicŭ Magazinulŭ meu de **încălțăminte** pentru **bărbați**, **dame** și **copiĭ**, cu **prețurile cele mai moderate**.

Asemenea recomândŭ onoratului publicŭ **depositulŭ** de **pălĕrii** pentru **bărbați** și **copii** cu prețurĭ reduse.

Comande pentru **străinătate** se primescŭ și se **efectuiéză** **promtŭ** și cu **prețurĭ moderate**

G. Orghidanŭ.

Tipografia Alexi Brașovŭ.